

NAŠI RAZGOVORI

D. Marjan, Škofja Loka:

Spominjaj se...!

Hitro, hitro čas mineva,
čas življenja našega,
kmalu, kmalu nas bo krila
hladna zemljica.

Naj si še tako vesel in zdrav,
ne uideš smrti,
danes meni, jutri tebi
zvonil bo mrtvaški zvon.

Zato pa pokleknimo,
za rajnke prav lepo molimo,
ker kmalu, kmalu tudi mi
molitve bomo rabili!

Res je, prav lepo molimo za rajnke, ker bomo tudi mi rabili molitve in da bi bila obadva prišeta med angele in prižigala zvezdice.

Kotnik Alojzij na Blokah:

Moj petelinček.

Moj petelinček
kiri kiki
zjutraj ob šestih
kokoši budi.

Moj petelinček
kikiriki
opoldne po polju
kokoši podi.

Moj petelinček
kikiriki
zvečer ob šestih
na grédeh že spi.

Lojze! Malo je manjkalo, pa bi jo bil dal, pesem, v Angelčka. Lepo pozdravljen, Ti in g. učitelj!

DVA BRATA.

Zivel je oče, ki je imel dva sinova. Starejši je bil Janez, mlajši pa Jože. Oče jih je zelo rad imel. Ker pa je bil Jože lepši kakor Janez, ga je Janez zelo sovražil. Nekega dne reče oče: »Pojdita v gozd po drva!« In gresta. Dolgo časa hodita in prideta do širokega jezera. Tam zagleda Jože zlato ribo. Janez hitro porine Jožeta v jezero. Jože pride kmalu do dna in tam zagleda prekrasen grad. Jože gre noter in zagleda lepo zlato ribico. Ribica pa mu reče: »Beži; tukaj notri živi velikanski zmaj. Če te dobi, te takoj požre.« Jože gre naprej v drugo sobo in zagleda na steni lep svetel meč, ki je bil zmajev. — Ta čas je šel Janez domov in rekel očetu: »Jože je padel v globoko jezero.« Oče se je razjokal od same žalosti. — Jože se je opasal z zmajevim mečem in se skril za vrata, deklici pa je rekel: »Bodi tiho in ne povej nič zmajū; ko zmaj pride, mu odsekam glavo.« Deklica mu reče: »Ne smeš odsekati glave, ker mu takoj zraste druga.« Jože vpraša: »Kako naj ga pa ubijem?« Deklica odgovori: »Vsak večer, preden gre večerjat, sname prstan s prsta in ga da na stol. Takrat se ti priplazi do stola, vzemi prstan in si ga natakni hitro na svoj desni prstane. Potem hitro udari po zmajevi glavi in mrtev bo.« In še mu deklica reče: »Hitro se skrij pod tole mizo; že prihaja.« Jože se hitro skrije. Zmaj vstopi noter in vpraša: »Ti moja ljuba ribica, moja deklica, ali si pripravila večerjo?« »Da, sem jo,« odvrne ribica. »Hitro jo prinesi.« Zmaj sname res prstan s prsta. Jože ga hitro natakne na svoj prst in odseka zmajū glavo. Zmaj se zgrudi mrtev na tla. Deklica se je zelo razveselila, ko je dobila rešitelja; sedaj je rešena. Drugo jutro sta šla domov k očetu in sta se poročila. In živita najbrž še dandanes.

Kisel Milan, Švabičeva ulica 15 (vrata 12), Ljubljana — Trnovo.

Kaligula: Ugank ne morem priobčiti, ker so pretežke in nerazumljive in honorarja seveda tudi ne bom poslal.

Jenko Stanko: Eno uganko dam natisniti.

Konjar Jakob: Krizaljke ne objavim, ker so besede preneznane.

Zdravko iz Sp. Šiške: Če nisi ugank od kje prerisal, jih nariši petkrat večje in mi jih pošlji.